Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26086
Copyright: Admont, Benediktinerstift

dicis animaduersionē uehementē esse pmescendā
maxime cū hui temporis supplicia sic quantitate
sic ꝓiā ab eternis diuersa sint qualitate. Pinde sic
mos est penitentib uia reconciliationis ostendit
ipse alto dilectionis consilio alterutis onera suscep
turus mandauit secreti ut macula hanc in se tnsf
ferrent quo facili furore ducis euaderent quē no
uerat inexorabile cū ignominia cumularet dolo
rem. ⁊ ne pietati prudentia deesset. ꝓ innocentia
mutata fide ꝓ exemplū culpe donaret si alieno cri
mini sternens humeros. in offendiculū sui sileret.
testificate ueritatis ꝓ uere estimationis uirum
Wolflaicū quendā pbrm familiari asciuit cui secre
tū suū quatin diuina reuelatione nouerat cautius
exposuit. Nam dixit articulū uite pseuis ppt cmen
alienū diuerso se cruciatu egressuru. ꝓ penas p qdā
ficta culpa se laturū. rogatq; ut p obitū suū cunc
tis eccle gradib denunciet. ne quis fide hui infa
mie de eo habere contendat ꝓ imitatu tui exemplū.
impingat offendiculū. se aut uiuo. omib hoc esset ce
latū psuadet. Qd ide ille pbr ita ut iussus erat testi
moniū innocentie ei ꝓ fideliter tacuit dū debuit.
ꝓ apte pdicauit cū decuit. Post hec do digni accep
ta licentia pncipis ꝓ ppli. optata arripit uia ꝓ
ut par fuit cū iusto deducit affectu. Na ex tota ur
be utriq; sexus effusa multitudo pcib ꝓ laemis
psequit euntē ꝓ in omib mensura doloris expen
dit pciū accepte caritatis. cū ꝓ diuites eū partier